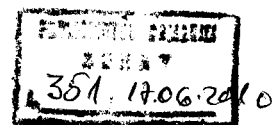

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1463
07.06.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea alineatului (1) al articolului 60 din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii*”, inițiată de 4 senatori – PD-L, PSD, UDMR, Independenți (Bp. 99/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 60 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare*, cu o nouă literă, lit. j), în sensul includerii concediului paternal între situațiile pe durata cărora nu poate fi dispusă concedierea.

II. Observații

Reglementările cuprinse în *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare*, constituie rezultatul negocierilor dintre partenerii sociali, dispozițiile cuprinse în acest act normativ fiind în concordanță cu directivele europene în materie, inclusiv în ceea ce privește reglementările referitoare la concediul paternal.

Potrivit art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 210/1999 privind concediul paternal*, acesta se acordă în condițiile prevăzute de această lege, în scopul de a asigura participarea efectivă a tatălui la îngrijirea nou-născutului.

Alin. (2) al articolului menționat prevede că tatăl copilului nou-născut are dreptul la un concediu paternal de 5 zile lucrătoare.

Menționăm că, potrivit art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003*, în cadrul relațiilor de muncă funcționează *principiul egalității de tratament* față de toți salariații și angajatorii.

Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă, astfel cum prevăd dispozițiile alin. (2) al articolului menționat anterior.

De asemenea, angajatorul nu poate dispune nicio concediere dacă nu sunt respectate condițiile expres prevăzute de lege și procedurile stabilite de *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii*.

Mai mult, persoanele concediate pentru motive care nu țin de persoana lor beneficiază de dreptul la un preaviz ce nu poate fi mai mic de 15 zile lucrătoare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 73 alin. (1) din *Codul Muncii*, respectiv 20 de zile lucrătoare, potrivit contractului colectiv de muncă unic la nivel național.

Totodată, alin. (3) al art. 73 prevede că, în situația în care în perioada de preaviz contractul individual de muncă este suspendat (cum este și situația concediului paternal), termenul de preaviz va fi suspendat corespunzător.

Față de cele menționate, având în vedere și durata relativ redusă a concediului paternal, precum și măsurile de protecție garantate de legislația muncii pentru persoanele afectate de concedieri, apreciem că nu este oportună modificarea *Legii nr. 53/2003* în sensul propus de inițiatori.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului